

Sygn. akt IV U 167/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 3 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie B. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. W. prawo do emerytury od dnia 01 stycznia 2015 r.

Sygn. akt IV U 167/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3.02.2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu B. W. prawa do emerytury. Swoją decyzję organ rentowy uzasadniał tym, iż ubezpieczony nie udowodnił, by na dzień 1.01.1999 r. legitymował się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Do powyższego okresu organ rentowy nie zaliczył B. W. okresu zatrudnienia od 6.11.1972 r. do 22.08.1977 r. z uwagi na nieprzedłożenie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach oraz czasu od 4.09.1989 r. do 31.12.1992 r., ponieważ, zdaniem ZUS, przechowawca akt osobowych nie jest organem upoważnionym do wystawienia świadectw pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł B. W., który domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury. Ubezpieczony poniósł, iż w kwestionowanych przez ZUS okresach wykonywał pracę w warunkach szczególnych, będąc zatrudnionym jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze powyżej 3,5 tony (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy powołał się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 2-4).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 21.01.2015 r. B. W., ur. (...), wystąpił do (...) Oddział w S. z wnioskiem o przyznanie emerytury (k. 1-4 a. e.). Ubezpieczony wskazał w nim, iż jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w ofe na dochody budżetu państwa. Na podstawie zgromadzonych dokumentów ZUS ustalił, iż na dzień 1.01.1999 r. ubezpieczony posiada staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 1 miesiąca i 1 dnia, w tym 8 lat 2 miesiące i 6 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych. Do powyższego okresu organ rentowy zaliczył okresy pracy od 7.07.1982 r. do 21.04.1986 r. w (...) Logistyka Sp. z o. o. w S. oraz od 1.03.1993 r. do 30.05.1998 r. w Spółdzielni Pracy (...) w S.. Powyższe stało się podstawą do wydania w dniu 3.02.2015 r. przez ZUS zaskarżonej decyzji, w której odmówiono ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury (k. 25 a. e.).

W okresie od 6.11.1972 r. do 22.08.1977 r. B. W. świadczył pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze powyżej 3,5 tony na rzecz Przedsiębiorstwa (...) w W.. Ubezpieczony wyłącznie zajmował się kierowaniem samochodu marki S.. Do jego zadań należało przewożenie materiałów budowlanych. Pracę tę wykonywał w pełnym wymiarze.

W okresie od 4.09.1989 r. do 31.12.1992 r. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze powyżej 3,5 tony w Gminnej Spółdzielni (...) w Kosowie L.. Do obowiązków B. W. należało przewożenie m. in. węgla. Powyższe ubezpieczony wykonywał kierując samochodem marki S. 200 z przyczepą. Wskazana praca była wykonywana przez B. W. stale i w pełnym wymiarze (zeznania ubezpieczonego k. 10v, 24v, zeznania świadków: J. K. k.10v-11, T. M. k. 11, E. M. k. 11, S. M. k. 11, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 11 a. e., dokumenty pracownicze znajdujące się w aktach osobowych z Przedsiębiorstwa (...) w W.).

W toku postępowania odwoławczego nie udało się pozyskać akt osobowych ubezpieczonego zgromadzonych w Gminnej Spółdzielni (...) w Kosowie L..

Sąd obdarzył wiarygodnością zarówno zeznania ubezpieczonego jak i świadków: J. K., T. M., E. M. oraz S. M.. Dwaj z pierwszych świadków byli pracownikami Przedsiębiorstwa (...) w W. w okresie zbliżonym do okresu pracy B. W.. Z kolei pozostali pracowali w Gminnej Spółdzielni (...) w Kosowie L. m. in. w czasie od 4.09.1989 r. do 31.12.1992 r. W ocenie Sądu, złożone zeznania są spójne, logiczne i konsekwentne. Wyłania się z nich obraz, zgodnie z którym w obydwu zakładach pracy w przywołanych okresach B. W. stale i w pełnym wymiarze świadczył pracę kierowcy samochodów ciężarowych marki S., tj. pojazdów o ciężarze powyżej 3,5 tony. Powyższe, odnośnie okresu od 6.11.1972 r. do 22.08.1977 r. znajduje swoje potwierdzenie w treści dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego zgromadzonych przez Przedsiębiorstwo (...) w W..

Zdaniem Sądu, praca ubezpieczonego zarówno od 6.11.1972 r. do 22.08.1977 r. oraz od 4.09.1989 r. do 31.12.1992 r. zakwalifikować należy jako odbywaną w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisu zawartego w § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia i wymieniona jest w wykazie A dział VIII w transporcie i łączności poz. 2 tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Wskazać przy tym należy, iż dla kwalifikacji zatrudnienia jako wykonywanego w warunkach szczególnych decydujące znaczenie rodzaj rzeczywiście wykonywanej pracy. Dlatego też podnoszone przez ZUS nieprzedłożenie stosownych świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie może stanowić wyłącznego wyznacznika, czy ubezpieczony faktycznie wykonywał pracę w przywołanych warunkach, skoro powyższe wynika ze zgromadzonego w postępowaniu odwoławczym materiału dowodowego.

Po zsumowaniu wskazanych okresów jako pracy w szczególnych warunkach z czasem uznanym przez ZUS wskazać należy, iż ubezpieczony spełniła warunek co najmniej 15 letniego okresu zatrudnienia w wyżej wymienionych warunkach na dzień 01.01.1999 r.

Tym samym uznać należy, iż B. W. spełnia wszystkie warunki z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 3 i § 4 ust. 1 pkt. 1 i 3 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. do przyznania emerytury w wieku obniżonym. W związku z tym Sąd stwierdził, że ubezpieczony nabył prawo do emerytury od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożył wniosek o przyznanie dochodzonego świadczenia, tj. od dnia 1.01.2015 r.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.